

По-горѣ отъ село-то Латрунь задава-са камъиливъ пѣть, тѣсень, като че да е запушенъ съ завуи-тѣ си. И отъ двѣ-тѣ му страны висятъ зелены гѣсталаци. Изъ този пѣть трѣба да са-върви повечъ отъ два часа. По-нататѣкъ са-наченва да са-слазя надолу; тамъ са-прогледва долина съ масличны дръвья, и на нея прекрасно-то село, наричвано Еммаусъ.

Туй е той Еммаусъ, въ който Спаситель-тъ, слѣдъ въскръсеніе-то си, явилъ себе-си на двамата ученици — Лука и Клеопа, — при хлѣбно-то преломеніе. На туй мѣсто, дѣто станѣло туй събытіе въ дома на Клеопа, царица Елена въздигнѣла Храмъ въ име-то на светы-тѣ Апостолы Лука и Клеопа. Сега този Храмъ е обѣрнѣтъ въ конярница; той стои наѣсно до пѣтя. Еммаусъ е далечъ отъ Іерусалимъ шестдесетъ стадіи, около два часа пѣть.

Отъ Еммаусъ пѣть-тъ иде между горы и долища. По-близо къмъ Іерусалимъ, горы-тѣ ставатъ по-высоки и по-мрачны; само богаты-тѣ села на владѣльца Абугоша пооживяватъ нѣколко тѣзи дивы и голы рѣтища, че и самъ-тамъ са-зеленѣтъ масличны дръвья и лозица.

Слѣдъ тежко и забыкалвано възлазяне на гора-та, дѣто плоскый-тъ ѝ връхъ е усыпанъ съ дребно камъне, като са-върви доста надълго по тѣзи неравна площъ, изведнѣжъ виждашъ чуднѣ подоблачнѣ высо-чинѣ.